

ΟΜΙΛΙΑ

Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού

Θρόνου Μεθοδίου Βερνιδάκη

Πρωτοσυγκέλλου Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης

Κατά τον Εσπερινό της Αποκαθλώσεως 2020

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Θεοφιλέστατε,

Αγαπητοί αδελφοί,

Με τη Χάρη και τη Βοήθεια του Τριαδικού Θεού, του μόνου αληθινού Θεού, ο Οποίος είναι η πηγή της ζωής, διανύουμε και φέτος την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Διανύουμε τις ημέρες, κατά τις οποίες καλούμαστε να συμπορευθούμε με το Δεσπότη Χριστό, ο Οποίος είναι η οδός μας (Ίωάν. ιδ´, 6), να συσταυρωθούμε με το Δεσπότη Χριστό, ο Οποίος είναι ο άμωμος Αμνός (Ήσ. νγ´, 7), και να συναναστηθούμε με το Δεσπότη Χριστό, ο Οποίος είναι η Ανάσταση και η Ζωή (Ίωάν. ια´,25).

Όμως, ο φετινός εορτασμός τελείται «διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων»(Ίωάν. κ´, 19) «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Ίωάν. κ´, 19), όπως ακριβώς εκείνο το πρώτο Άγιο Πάσχα του 33 μ.Χ. Ο φετινός εορτασμός τελείται χωρίς τη φυσική αναντικατάστατη, αλλά και ουσιαστική παρουσία του πιστού λαού στους Ιερούς μας Ναούς, «οὐ δυνήσεται ὁ λαός προσαναβῆναι πρὸς τό ὄρος τό Σινᾶ»(Ἐξοδ. ιθ´,23), χωρίς την μετοχή τους στο Ποτήριο της ζωής, το οποίο αφαρτοποιεί και ζωογονεί τον άνθρωπο. Εμείς οι κληρικοί, μόνοι ενώπιων του Κυρίου μας, τελούμε τις Ιερές Ακολουθίες, και προσφέρουμε την αναίμακτη μυσταγωγία «ὑπέρ τῶν δι'εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων». Θα ζήσουμε ένα ἕτερο Πάσχα, μάλλον πνευματικό, το οποίο θα πληρώσει την ψυχή μας με την αγωνία της Γεθσημανής (Λουκ. κβ´, 44), την οδύνη του Γολγοθά (Ήσ. νγ´,4) αλλά και την ανέκφραστη και ανεκκλήλητη χαρά της Αναστάσεως (Ίωάν. κ´, 20). Ο καθένας από εμάς θα προσομιλήσει προς το Θεό «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ὡς λαλεῖ φίλος πρὸς τόν φίλον αὐτοῦ» (Ἐξοδ. λγ´, 11), καθώς ο θεόπτης προφήτης Μωυσής στο Σινά της μονώσεώς του, καθώς Αυτός ο Κύριος την ώρα της υπερφυούς προσευχής, καθώς ο αδιάλειπτος χορός των Οσίων και Θεοφόρων Ασκητών «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς»(Ἐβρ. ια, 38). Ασφαλώς, θα αισθανθούμε βαρύτερο το επιτραχήλιο μας, εφ' ὅσον οι ψυχές, τις οποίες μας ενεπιστεύθη ὁ Χριστός, δεν ευρίσκονται προσευχόμενες εντός των Ιερῶν μας Ναῶν, «ὕμεῖς δέ οὐκ ἐξελεύσεσθε

ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρῶί» (Ἐξόδ. ιβ΄, 22), ἀλλ' εμεῖς ὡς ἐντολοδόχοι τοὺς ἱστάμεθα μεσίτες τοὺς πρὸς τὸν Κύριο.

Ὅμως χριστιανοί μου εσεῖς που μας παρακολουθεῖτε ἀπὸ τὰ σπίτια σας μὴ ἀπογοητεύστε γιὰ τὴ χάρη τοῦ Κυρίου τὴ λαμβάνουμε ἐπίσης καὶ με πολλοὺς ἄλλους τρόπους καὶ ὄχι μόνο με τὴ συμμετοχὴ στὴν κοινὴ Λατρεία καὶ τὴ Θεῖα Κοινωνία.

Ὅταν ἀσκοῦμε τὴν ησυχαστικὴ προσευχὴ, μένουμε στὴν Παρουσία τοῦ Θεοῦ με τὸ νου στὴν καρδιά μας ἐπικαλούμενοι τὸ ἅγιο Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Τὸ Θεῖο Ὄνομα προσκομίζει σὲ μας τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ, γιὰ εἶναι ἐνωμένο με τὸ Πρόσωπό Του καὶ μας εἰσάγει στὴν Παρουσία Του. Αὐτὴ ἡ Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι καθαρτικὴ, μας καθαρίζει ἀπὸ τὰ πταίσματα καὶ τὶς ἀμαρτίες μας, μας ἀνακαινίζει καὶ ἐπιφέρει τὸν φωτισμὸ τῆς καρδιάς μας, οὕτως ὥστε νὰ μορφωθεῖ ἐκεῖ ἡ εἰκόνα τοῦ Σωτήρος Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ.

Φέτος ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ δε μπορεῖ νὰ εορτάσει τὸ Πάσχα στὴν Ἐκκλησία, ὁμῶς ἀς θυμηθούμε ὅτι κάθε ἐπαφὴ με τὸν Χριστὸ εἶναι Πάσχα. Χάρη παίρνουμε στὴ Θεῖα Λειτουργία, γιὰ εἶναι Παρών ὁ Κύριος Ἰησοῦς, καὶ Αὐτὸς ἐπιτελεῖ τὸ Μυστήριον καὶ ὁ ἴδιος μεταδίδεται στοὺς πιστοὺς. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐπικαλούμαστε τὸ Ὄνομα Του, εἰσερχόμαστε στὴν ἴδια Παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχουμε τὴν ἴδια χάρη. Ἐπομένως, ἀν στερηθούμε τὴ Θεῖα Λειτουργία, τὸ Ὄνομα Του τὸ ἔχουμε πάντοτε, δὲν στερούμαστε τὸν Κύριο.

Ἐπίσης ἔχουμε τὸν λόγον Του, προπαντὸς τὸν Ευαγγελικὸν Του λόγον. Ἀν ὁ λόγος Του εἶναι συνεχῶς ζωντανὸς μέσα στὴν καρδιά μας, ἀν τὸν μελετοῦμε καὶ τὸν προσευχομαστε, ἀν γίνεται ἡ γλῶσσα μας με τὴν ὁποία μιλοῦμε στὸν Θεό, ὅπως Ἐκεῖνος μίλησε σὲ μας, τότε θὰ ἔχουμε πάλι τὴ χάρη τοῦ Κυρίου. Γιὰ τὰ λόγια Του εἶναι «ῥήματα ζωῆς αἰωνίου» (Ἰωάν. 6,68), εἶναι λόγος ζωῆς καὶ πάλι τὸ ἴδιον μυστήριον ἐπιτελεῖται, δεχόμαστε τὴ χάρη Του καὶ ἀγιαζόμαστε.

Ἀκόμη, κάθε φορὰ που δείχνουμε καλοσύνη στοὺς ἀδελφούς μας, εὐαρεστεῖται ὁ Κύριος, θεωρεῖ ὅτι τὸ κάναμε γιὰ Ἐκεῖνον καὶ μας ἀνταποδίδει. Ἐμεῖς δείχνουμε καλοσύνη στοὺς ἀδελφούς μας καὶ ὁ Κύριος μας ἀνταποδίδει τὸν μισθὸ τῆς χάριτός Του. Ναι, ἀκόμη ἓνας τρόπος με τὸν ὁποῖο μπορούμε νὰ ζούμε στὴν Παρουσία τοῦ Κυρίου. Μπορούμε νὰ ἔχουμε τὴ χάρη τοῦ Κυρίου με τὴ νηστεία, με τὴν ἐλεημοσύνη καὶ με κάθε ἀγαθοεργία.

Ἔτσι, ἀν κατ' ἀνάγκη ἀφήσαμε τὶς κοινὲς συναθροίσεις, μπορούμε νὰ εἴμαστε ἐνωμένοι στὸ πνεῦμα καὶ σὲ αὐτὲς τὶς ἅγιες ἀρετὲς που εἶναι γνωστὲς μέσα στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἁγία Ἐκκλησία, καὶ διατηροῦν τὴν ἐνότητα τῶν πιστῶν με τὸν Χριστὸ καὶ με ὅλα τὰ μέλη τοῦ Σώματός Του. Ὅλα αὐτὰ που κάνομε γιὰ τὸν Θεό εἶναι Λειτουργία, ἱεουργοῦν τὴ σωτηρία μας. Ἡ Θεῖα Λειτουργία βεβαίως

είναι το μεγάλο γεγονός της ζωής της Εκκλησίας, μέσα στο οποίο οι πιστοί έχουν τη δυνατότητα να ανταλλάξουν τη μικρή ζωή τους με την άπειρη ζωή του Θεού. Αλλά η δύναμη του γεγονότος αυτού εξαρτάται από την προετοιμασία που κάνουμε, από όλα τα άλλα που απαριθμήσαμε: την προσευχή, τις αγαθοεργίες, τις νηστείες, τη φιλαδελφία, τη μετάνοια.

Ας στοχασθούμε ότι για τα αμαρτήματα μας, αδελφοί μου, ή καλύτερα για την αμετανοησία μας, μας ήρθε ο θανατηφόρος ιός και για την προφύλαξή μας απ αυτόν, και η Εκκλησία και η πολιτεία, μας είπαν να μένουμε κλεισμένοι στα σπίτια μας.

Τη Θεία Λειτουργία και τις ιερές Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος θα τις ακούσουμε στο σπίτι μας από τα διάφορα μέσα ενημέρωσης. Θα κάνουμε τα σπίτια μας τόπους προσευχής! Υπάρχει καλύτερο από αυτό; Ας θυμηθούμε τούς αποστόλους, τον Παύλο και τον Σίλα, που για το κήρυγμα του Ευαγγελίου ήταν δέσμιοι στην φυλακή των Φιλίππων.

Και ακούστε τι λέγει το ιερό κείμενο: «Κατά τό μεσονύκτιον Παῦλος καί Σίλας ὕμνουν τόν Θεόν!»! Έκαναν την ακολουθία του Μεσονυκτικού στην φυλακή! Και ήταν τόσο θερμή η προσευχή τους αυτή στην φυλακή, ώστε σαλεύθηκαν τα θεμέλια του δεσμοτηρίου και άνοιξαν οι πόρτες της φυλακής (βλ. Πράξ. 16,25-26).

Βλέπετε, χριστιανοί μου; Και σε μια φυλακή να γίνεται ή προσευχή, αν αυτή είναι σωστή και βγαλμένη από την καρδιά, ο Θεός την ακούει και κάνει και θαύμα. Ενώ την προσευχή του Φαρισαίου, αν και έγινε σε Ναό (βλ. Λουκ. 18,10), όμως ο Θεός την απέρριψε, γιατί ήταν φορτωμένη με εγωπάθεια και με κατηγορίες κατά του συνανθρώπου του Τελώνη.

Θέλω επίσης να επισημάνω αδελφοί χριστιανοί ότι αυτή την εντολή, δηλαδή να κλειστούμε στα σπίτια μας για πνευματική περισυλλογή, την είχε πει ξανά πολύ παλιά ο Θεός. Ακούστε τι λέγει στον λαό Του τον Ισραήλ: «Έλα, λαέ μου, μπες στο δωμάτιό σου, και κλείσε τις πόρτες πίσω σου· κρύψου για λίγο χρόνο, μέχρις ότου περάσει ο καιρός της οργής» (Ήσ. 26,20)!

Είναι το ίδιο με εκείνο το άλλο πού είπε ο Θεός στο Νώε, να μπει στην κιβωτό και μάλιστα λέγει στο κείμενο ότι ο ίδιος ο Θεός «έκλεισε την πόρτα έξω από την κιβωτό» (Γεν. 7,16). Θυμόμαστε πάλι και το άλλο, ότι στην Αίγυπτο, την νύκτα του Πάσχα, οι Ισραηλίτες έπρεπε να μένουν κλεισμένοι στα σπίτια τους για να σωθούν τα τέκνα τους από τον εξολοθρευτή άγγελο (Έξ. 12,22-23). Στα σπίτια μας, λοιπόν, χριστιανοί μου. Εκεί είναι ασφάλεια.

Πλείστοι χριστιανοί ταραχθήκαν, αγχώθηκαν και αισθάνθηκαν διωκόμενοι και προσβεβλημένοι από τα μέτρα περιορισμού της λατρείας. Εν μέρει έχουν δίκιο. Ο

αληθινός χριστιανός , όμως, δεν έχει να φοβάται τίποτα, ει μη μόνο τον ίδιο το Θεό. Γι αυτό χριστιανοί μου, τελειώνοντας την ταπεινή μου ομιλία σήμερα τη σεβάσμια ημέρα της Μεγάλης Παρασκευής, σας παρακαλώ θερμά να προσεύχεσθε χωρίς να ξεχνάτε ποτέ ότι ο νικητής είναι ήδη ο Χριστός και η Εκκλησία Του. Αυτό δεν πρέπει να λησμονείται ποτέ! Καθαίρεσε τον διάβολο νίκησε τον θάνατο και έφερε την Ανάσταση και την αιώνια θέωση του ανθρώπου. Ας κλείνουμε ευλαβικά το γόνυ και ας προσευχηθούμε στο Μόνο Δυνατό και Νικητή και βάλτε και τα παιδιά σας, πού έχουν καθαρή ψυχή, να προσευχηθούν κι αυτά στον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν Παθόντα και Ταφέντα και την τρίτη ημέρα Αναστάντα Κύριο μας Ιησού Χριστό να μας ευλογήσει πλούσια, να μας ενδυναμώσει αυτή την ώρα του πειρασμού και να εκδιώξει γρήγορα μακριά μας τη μάστιγα της πανδημίας χαρίζοντας με την Ανάσταση Του ανάσταση στη ζωή μας και χαρά και λύτρωση, ΑΜΗΝ!